

አጣዬ - የአቢይ አህመድ አኪር መውደቂያ የመጨረሻዋ ካርድ

ይነጋል በላቸው

አሰለጡ አቢይ አህመድ በትንቢት የተነገረለት የሦስት ዓመቱ "ንጉሥ" ሊሆን እንደሚችል በተለይ ሰሞነኛ ሀገራዊ ክስተቶች አፍ አውጥተው አየተናገሩ ናቸው። ከርሱ በኋላ ኢትዮጵያ አፎይ የምትልበትና ለበርካታ ዘመናት ካነፈረች ቁስሎች የምታገግምበት ጊዜ እንደሚመጣለት ብዙዎቻችን በጉጉት የምንጠብቀው ነው።

አያንዳንዱ መንግሥትና የመንግሥቱም መዋቅር መነሻና መድረሻ ያለው መሆኑ ግልጽ ነው። አጣዬ አንዳማረ እንደሚገደል ደግሞ ዕውቅ ነው። "ሲያልቅ አያምር" ወይም "አንደወራ አይገድል" የምንለውም ለዚህ ነው።

መውጣት እንዳለ መውረድም አለ። ማጣር እንዳለ በአርጅና ወይ በበሽታና በአደጋ ምክንያት ፋንጋና አሰጠሊታ መሆንም አለ። መወለድ እንዳለ መሞትም አለ። መትከል አለ - መንቀልም አለ። መፋቀር እንዳለ መጣለትም አለ። ሁሉም ነገር የመለጣጠቅና የመከታተል ሂደት ውጤት ነው። አንዳንዱ ይፈጥናል፣ አንዳንዱ ይዘገያል። እንደተጀመረ ሳያልቅ፣ እንደተወለደ ሳያረጅ፣ እንዳማረበት ሳያሰጠል፣ እንደከበረ ሳይደክይና እንደቆመ ሳይወድቅ የሚቀር ግን የለም። እያወራሁት የምገኘው የዲያሌክቲክስን ህግ ነው። ቁንጉና ጅንጉ አቢይም የዚህ ህግ ተገዢ ነው። አሱ ማን ሆነና!

ይሁንና ሰማይንና ምድርን በመዳፉ ሥር ያስገባና የእግዚአብሔርን መንበር የወሰደ የሚመስለው አቢቹ በዚህ ፍጥነት ውድቀቱ ይመጣል ብሎ ያሰበ ይኖታል ብሎ መገመት ይቸግራል። እኔ በበኩሉ ትንሽ ይቆያል የሚል እምነት ነበረኝ። ግን "የማይደግ ልጅ ባባቱ ብልት ይጨዋታል" እንዲሉ አቢቹም ወደ ሥልጣን ከመምጣቱ መነሻት የሌለባቸውን የኢትዮጵያ ስነ ብልቶች በድፍረትና በዕብረታዊ ትምክህት ደነቋቆላቸውና ከንጉሥ አዙር ዘለግ ከመለሰና ከመንግሥቱ ደግሞ አጠር ባለ የንግሥና ዘመኑ የሥልጣን አኪሩ ወደቀ፤ ዕድሜ ለሰሜን ሸዋዋ አጣዬና አካባቢዋ። የሸዎች አማሮች ደም እየጮኹበት ነውና የሥልጣን ዘመኑ ከዚህም ባነሰ ቢያጥር የኢትዮጵያ አምላክ አይፈረድበትም።

አንድ አምባገነን መሪ ሊወድቅ ሲል የሚስተዋሉ ምልክቶች አሉ። መንግሥቱ የወደቀው ግንቦት ... ቆይ ቆይ ለምን ከአፄ ኃይለ ሥላሴ አልጀምርም ... አፄ ኃይለ ሥላሴ ውድቀታቸው የጀመረው በ1953ቱ የታሳሳሽ ግርግር ሆኖ የተፋጠነው ግን በ1965ቱ የወሎ ርሀብ ነው። መንግሥቱ ኃይለ ማርያም በጎደሎ ቀን ሊያውም በሰይጣን ገደኛ ቁጥር ግንቦት 13/1983 ከሥልጣንም ከሀገርም ሳይሆን ከመቅረቱ በፊት ግንቦት 8 ቀን 1981 ነው ቀልቡ የተገፈፈውና የውድቀቱን ጎዳና የተያያዘው (ይቺ ግንቦት ወር መቼም ጠምሳናለች)። መለስ ዜናዊ ግንቦት ሰባት ቀን 1997 የተደረገው ሀገራዊ ምርጫ እንጥሉን ዱብ ካደረገው ወዲህ መቅኖ አጣና አንዴ አልጋ ላይ አንዴ ወንበር ላይ ሲል ቆይቶ የያዘው ደዌና የጋዜጠኛ አበበ ገለው ጨኸት ተጋግዘው ከምድር አሰናብቱት፤ እንደደምር የቡድን አገዛዝም ከሰውዬው ሞት በኋላ ወያኔ ለጥቂት ዓመታት ተንገታግታ የዛሬ ሦስት ዓመት ግድም ትህነግ/ማሌሊት ለትህነግ ወደቀች።

አቢይ አህመድም በኖቤል ሽልማት በኩል የተዋረሰው የአጋንንት መንፈስ በጥቂት ጊዜ ውስጥ በዝና አላይ አወጣውና በዕብረት ከወጠረው በኋላ ሰሞኑን በዚሁ ሰውዬ ቀጥተኛ ትዕዛዝ በሚመስል አኳኋን የሰሜን ሸዋን ህዝብ ለመጨረስ በሰጠው አመራር ሳቢያ ግብአተ መራቱ መቆፈር ጀመረ። ይህን እኔ አይደለሁም የምለው። ኮከቡ ነው። የአቢይ ከከብ ሦስት ዓመት ብቻ ነው የፈቀደለት። ከመጋቢት 2010 አስከ መጋቢት 2013። ቁጠራት - ልክ ሦስት ዓመት። ከዚህ በኋላ ባለው የቁልቁለት ጉዞ አንዴውን አኪሩ ወድቋልና መሳቂያ መሳላቂያ እንደሆነ ግን ልክ እንደ አባቱ አህመድ ግራኝ ብዙ ጥፋትና ውድመት አያደረሰ የተሳፈረባት የዛር ውለጅ ጅልባ ከማይቀረው ኢትዮጵያዊ መርከብ ጋር ተጋጭታ አስክትበታተን ጥቂት ጊዜ ይቆያል። የሚያስከትለው ሰብአዊና ቁሣዊ ኪሳራ ግን አንድዬ ይሁንን እንጂ...

አሁን አቢይ አፍ የለውም። ከክኒው የተራገፈበት ዶሮ መስሏል። በሚያስተዳድራት ሀገር አምስት ከተማ በአሳት አየነደደና ራሱ አደራጅቶና ዘመናዊ ትጥቅ አስታጥቆ በላካቸው መንግሥታዊ ሽፍቶች ሕዝብ አያለቀ አጅሬ እንደዳሮው አኪሩ ያልወደቀ መስሎት ለቃሉ አጠቃቀሜ ይቅርታ ይደረግልኝና አለባበሱን አሳምሮና የፊት ማዲያቱን እንደሸርመጣ ኳኩሎ ህንጻ ያመስርቃል፤ በየክፍሉ ከተማውም ለመንገድ ውበትና ለአትክልት ተክለ በሚል አስፋልትና ክፍት ቦታዎችን ያስቆፍራል - አንገብጋቢው ችግራችን የመንገድ ውበትና አበባ ይመስል። ቀደም ባለ ዘመን በኢጣሊያ እንዲህ ሆነ። በአንድ ሰፈር ውስጥ ሕጻናት ሲጫወቱ አንደኛው ሕጻን 36 ሜትር በሚጠልቅ የደረቀ የውኃ ጉድጓድ ውስጥ ይገባል። ልጁን ከዚያ ጉድጓድ ለማውጣት ዘዴ ጠፍቶ መንደርተኛው ሁሉ ይጨነቃል። አንዱ አካፋ፣ ሌላው ደማ፣ አንዱ ድጅኖ ሌላው ባሬላ ... አየያዘ ሁሉም በቻለው ሲማሰን ከነዚያ አካፋና ደማ ይዘው ነጭ ለብ ከሚዘፍቃቸው ሰዎች መካከል አንዱ በወራ ወራ ሰምቶ የመጣው የሀገሪቱ ጠ/ሚኒስትር ነበር። የኛው ጉድ ግን በመተካልና በሸዋ በርካታ ከተሞች ከነጥሪዎቻቸውና የዘመናት ጥሪታቸው በመትረፍና በአሳት ነዲድ አየጋዩ ምንም ሳይመስለው ዓለሙን ይቀጫል። የዚህ ሰው ተፈጥሮ ቢመረመር ልዩ ሥነ ሕይወታዊ (ባዮሎጂካል) ንጥረ ነገሮች ሳይኖሩት አይቀርም። ሚቶች አማሮች በመሆናቸው ምንም ላይሰማው ይችላል ይሆናል፤ የግድያው መሃንዲስ አርሱ በመሆኑ በውስጡ ሊደሰትና በድል አድራጊነት ስሜት ሊኮፈስ ይችላል። ነገር ግን ለታይታውም ቢሆን፤ ለሚች ወገኖች ሞራል ሲባልም ቢሆን፤ የፌዴራል ተብዬው ዋና መሪ ከመሆኑ አንጻርም ቢሆን የተለመደ የማስመሰያ ወይም የሸንገላ ቃላትን ቢወረውር ቢያንስ የሀገሪቱ ጠ/ሚኒስትር መሆኑንና አየሆነ ባለው ነገር መዘኑን ለየዋሃን ታዛቢዎች መጠቆም በቻለ ነበር - ይህን ዕድል በትዕቢቱ ሳይጠቀምበት መቅረቱ ራሱን እንደሚጎዳው ካለፈ በኋላም ቢሆን ይገነዘባል ብዬ አሰባለሁ። የአክራሪ ወንድሞቹን ስሜት ጠበቅሁ ብሎ የተገጂዎችን ስሜት ደጋግሞ ወጋው፤ የሰውዬውም ኃጢአት ከፊተኛው የኋለኛው ባሰ። በነገራችን ላይ ቅንጣት ባለማዘኑና በዝምታም በማለፉ ምክንያት ነው የድርጊቱ ዋና ተዋናይ አሱና የቅርብ ሰዎቹ እንደሆኑ ሁላችንም ይልጥ ልንገነዘብ የቻልነው፤ ዶሮ የሞተበትም አልመሰለው። እንዴ፣ ውሻና ድመት ሲሞትብን እንኳን አኮ አናዘናለን። የዚህ ሰውዬ አንጀት ግን በርግጥም የተለዩ ነው፤ መጥኔ ለቤተሰብ!!

ጊዜው ብዙ የመሥሪያ እንጂ ብዙ የመናገሪያ አይደለም። ለማንኛውም ጸሎትና ምህላ ይደረግ። የኢትዮጵያ ችግር መንስኤው ሰው ይሁን እንጂ መፍትሔው በአብዛኛው ከእግዚአብሔር ነው። ፈተናችን ቢበዛም ማለፉ አይቀርም።

በተለይ በከተሞች አካባቢ ከፍተኛ ጥንቃቄ ይደረግ። ከሚበለውም ከሚጠጣውም ትንሽ ትንሽ መያዝ ጥሩ ነው። በተለይ ሕጻናትና ሀሙማን ያሉባቸው ቤቶች የሚበሉና የሚጠጣ ነገር አቅም በፈቀደ ቤት ባዶ እንዳይሆን ቢደረግ ክፋት የለውም። አማሮች

በምትኖሩባቸው አካባቢዎች ጥንቃቄ አድርጉ። ቀጣዮቹ ጥቂት ወራት ጠንቀኛ እንደሆኑ የጎሉ ምልክቶች እየታዩ ነውና ራስን ለመጠበቅ መመካከር፤ መነጋገርና በቂ ዝግጅት አድርጎ ከዚህች ከምትመጣዋ ጎርፍ ለመዳን መሞከር ዘርን የመተካት ያህል ነው። ብትችሉ ብትችሉ አማራና ትግሬዎች ታረቁ፤ አትደንቁሩ። ብልጎ ኦሮሞዎችም ከትግራይ ተማሩ፤ ከትግሬዎችም ልምድ ቅሰሙ። የሚታይ ሁሉ እውነት አይደለም፤ የተጨበጠ ሁሉ የራስ አይደለም፤ ትናንትን ከዛሬና ዛሬን ከነገ በማገናዘብ ጤናማ አስተሳሰብ መፍጠር በየትኛውም ዘመን ከማንም ጋር አብሮ ያኗኑራልና ከሞቅታ ወጥቶ በምክንያታዊ የጋራ አስተሳሰብ መመራት አዋጭ ነው። የትግራይ ሕዝብ በትህነግ ምን እንደተጠቀመ ማሰብ ነው፤ ኦሮሞም በአነግም ሆነ በአህዲድ ከወንድሞቹ ይለይ እንደሆነ እንጂ ተጨባጭ ጥቅም እንደሚያገኝ የታመነ ነው። እርግጥ ነው አንዳንድ የዘውጉ አባላት የተፈጠረውን ክፍተት በመጠቀም በሥልጣንም ሆነ በሀብት አይከብሩም ማለት አይደለም፤ ይህን እየታዘብን ነው ግን ዘላቂ አይደለም። ዛሬ የሚያግቡበት ሁሉ ነገ የት ልጣለው የሚልበት ጊዜ ይመጣል። የ“ዛሬ”ን አጥቦርባሪነት ከትናንት የማይማር በ“ነገ” ሕይወቱ የፈረደ ብቻ ነው። አባይ ፀሐይንና አባይ ስብሃትን ያዩ . . . ። ዳግመኛ በእሳት ላለመጨወት በግድ እጅን እሳት ውስጥ መክተት አይጠበቅብንም - አበራሽን ውለታቢስ ማድረግ ካልፈለግን በስተቀር። ስለዚህ የማሰብና የማሰላሰል ኃይላችንን እንጠቀምበት።

ነፍስ ይማር አቢይ አህመድ። “የት ይደርሳል የተባለ ጥጃ ሉካንዳ ቤት አጠገብ ሲልከሰከስ ታዩ” አሉ። “ወጣ ወጣና እንደሸንበቆ ተንከባለሉ እንደሙቀጫ”ም አሉ - ሰሚ ጠፋ እንጂ። መጀመሪያ አካባቢ ይህን የጭቃ እሾህ አ.አ.አ መደገፌ አሁን ይቆጩኛል። በሱም ምክንያት ከጥቂት ዓደኞቹ ጋር መቃረኔ ይጸጽተኛል። ቢሆንም በምላስ ተቀምሶ ምንነቱ እንዳይታወቅ ሰው ጨው አይደለምና እኔም ሆንኩ የኔ ቢጤ ተጸጻኞች ብዙም አይቆጩን። ያለ ነው። “ሳንተዋወቅ ተጋባን፤ ስንተዋወቅ ተፋታን” የሚለውን የአራዶች ብሂል ማስታወስም ለመጽናናት ጠቃሚ ነው። ሻሎም።